

Un prooroc inoportun și poporul luminat

8 mai 2004

Gili Cârstea

Noi suntem bucuroși că Dumnezeu ne-a încredințat Cuvântul Său, ca o candelă pentru picioarele noastre pe drumul periculos spre împărăție. Cărțile profeților sau scrisorile apostolilor sunt la mare cinste printre noi, ne aplecăm cu reverență asupra lor sabat de sabat, le analizăm cu rugăciune zi de zi.

Mă întreb ce s-ar întâmpla dacă Domnul ne-ar face astăzi cinstea să trimită printre noi un sol al Său. Ca Ieremia, de pildă. Iar acesta, în buna tradiție a înaintașului lui, să înceapă să ne bombardeze cu solii, sfaturi și recomandări. Cum credeți că am reacționa? Am da slavă lui Dumnezeu pentru prezența și lucrarea lui pentru noi? Sau am debita necurmăte prelegeri despre pretențiile lui aberante, răuvoitoare și dezbinatoare?

Să ne imaginăm că el ar începe să vorbească bisericii astfel:

Așa vorbește Domnul: „Ce nelegiuire au găsit părinții voștri în Mine, de s-au depărtat de Mine, și au mers după nimicuri și au ajuns ei înșiși de nimic?” „Pastorii n-au întrebat: ‚Unde este Domnul?’ Administratorii nu M-au cunoscut, misionarii Mi-au fost necredincioși, teologii au proorocit prin Baal, și au alergat după cei ce nu sunt de nici un ajutor.” „Ei zic lemnului: ‚Tu ești tatăl meu!’ Și pietrei: ‚Tu mi-ai dat viața!’ Căci ei îmi întorc spatele și nu se uită la Mine. Dar când sunt în nenorocire, zic: ‚Scoală-Te și scapă-ne!’” „Unde sunt dumnezeii tăi pe care ți i-ai făcut? Să se scoale ei, dacă pot să te scape în vremea nenorocirii! Căci câte comunități ai, atâția dumnezei ai, Laodicea!” „Căci poporul Meu este nebun, nu Mă cunoaște; sunt niște copii fără minte și lipsiți de pricepere; sunt meșteri să facă răul, dar nu știu să facă binele.” „Nu vă hrăniți cu nădejdi înșelătoare, zicând: ‚Aceasta este Biserica Rămășiței, Biserica Rămășiței, Biserica Rămășiței!’” „Pentru ce, dar, poporul acesta al Laodiceei se lasă dus în necurmăte rătăciri, stăruiesc în înșelătorie, și nu vor să se întoarcă la Dumnezeu?”

După asemenea „solii,” cât credeți că l-am lăsa să proorocească printre noi? L-am mai trata cu cinstea și respectul pe care le arătăm profeților din vechime? Am fi dispuși ca „srierile” lui să fie adăugate la canonul Sfințelor Scripturi? Am studia noi opera lui la Școala de Sabat?

Dacă da, sunt mari șanse ca Dumnezeu să vindece acest popor și să reverse peste noi foarte curând binecuvântarea Sa abundentă.

Dacă nu, ar fi corect din partea noastră să smulgem din Scriptură paginile cărții lui Ieremia, să le tăiem cu briceagul și să le aruncăm în foc.